

РЕШЕНИЕ

№ 19208

гр. С, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б.ИВ.СТ.

при участието на секретаря Г.ЦВ.Г.Ш.
като разгледа докладваното от Б.ИВ.СТ. Гражданско дело №
20231110116227 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Образувано е по искова молба на искова молба от ЗД “Б.И.” АД, ЕИК
*****, гр. С, бул.”Д.Б.” № 87, срещу “Д.З.” АД, ЕИК: *****, със
седалище и адрес на управление гр. С, бул. “КН.АЛ.Д.” № 68, с която се иска
осъждането на ответника да заплати сумата от 723.31 лева представляваща
неизплатеното застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси в
размер на 15 лева, ведно със законната лихва върху претендираните суми от
датата на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумите,
както и разноските по делото в това число и заплатеното адвокатско
възнаграждение

Ищецът твърди, че на 16.08.2018 г. в района на гр. С на кръстовището с
бул. ХР.Б. и ул. Д.ГР. е реализирано ПТП с участието на МПС марка “*****”,
с рег. № ***** собственост на Л.М. и управлявано от същия и МПС
марка “О.И.”, с рег. № ***** собственост на ЗАД „ОЗК - 3” и
управлявано от М. М.. Сочи че според констативен протокол за ПТП от
16.08.2018г., причините за произшествието се дължат на противоправно
поведение от страна на водача на МПС марка “*****”, с рег. № ***** -
Л.М.. МПС марка “О.И.”, с рег. № ***** е бил застрахован по
застраховка “Автокасco” в ЗД “Б.И.”АД със застрахователна полица №:
***** валидна към момента на събитието. Била заведена щета под №
***** . Нанесените щети по автомобила са описани в приложените опис
заклучения. След направена оценка на щетата е било изплатено
застрахователно обезщетение в размер 5165.06 лева. На основание чл. 411 КЗ
във връзка с чл.45 ЗЗД след изплащане на застрахователното обезщетение
застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу прекия
причинител на вредите. Собственика на марка “*****”, с рег. № ***** е

сключил задължителната застраховка за "Гражданска отговорност" с „Д.З.“ АД. До този момент ответника заплатил част от исканата сума в размер на 4456.75 лева, но остатъка в размер на 723.31 лева не е възстановен, откъдето за ЗД "Б.И." АД на основание чл. 411 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД се поражда правния интерес от предявяване на претенциите си по съдебен ред.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който взема становище за неоснователност на предявените искове. Не оспорват механизма на ПТП. Сочи че изплатило сумата от 4456,75 лева, съставляваща размерът на остойностените от експерти на дружеството имуществени вреди по увредения в резултат на процесното ПТП л.а. "О.И." с ДК№ СВ 4474 АС, причинени на собственика на посоченото МПС, в резултат на противоправното поведение на застрахования в дружеството ни водач на л.а. „*****“ с ДК№ С 2888 ХВ. Соци, че основна част от неудовлетворения от дружеството ни размер от претендираното по извънсъдебен ред обезщетение от страна на ищцовото дружество съставлява изплатената от ЗД „Б.И.“ АД сума по фактура № *****/17.12.2018г. в размер на 600 лв., чиято относимост към процесното събитие не се установява от приложените към претенцията документи, и чиято дължимост оспорва. Намира, че от представената по делото от ищцовото дружество фактура № *****/17.12.2018г. не се установява вида на предоставената услуга от издателя на фактурата, за която е изплатена посочената в документа сума и относимостта и към процесното застрахователно събитие. В поле „описание“ на фактурата е посочено единствено „отдаване на автомобил под наем“ като не е ясно каква е необходимостта на ищцовото дружество от наемане на автомобил, какъв автомобил е нает, за какъв период, каква е връзката на услугата с предявената от увреденото лице претенция към застрахователя и други, съществени за предмета на настоящото дело обстоятелства. В условията на евентуалност ако ищецът заяви, че процесният разход е за заместващ автомобил оспорва, че посоченият разход не съставлява покрит риск по представената по делото имуществена застраховка „Автокаско“. Изтъква, че не са приложени валидни Общи условия на застрахователя по застраховка „Автокаско“. С оглед на това, счита, че представената по делото полица № *****, без приложимите към застраховката общи условия, посочени в текста на полицата, не установява нито застрахователните рискове, включени в избраното застрахователно покритие, нито изключенията от това покритие, нито останалите съществени условия, предвидени от застрахователя по имуществената застраховка, което прави невъзможно установяването на посочените, съществени за делото обстоятелства. На следващо място сочи че представените към исковата молба документи не може да се установи по безспорен и категоричен начин нито необходимостта от предоставяне на автомобил под наем на увреденото лице, нито срокът, за който е предоставен такъв, а оттук и основателността и целесъобразността на изплатената и претендирана от ищцовото дружество сума за наем автомобил в размер на 600 лв. Твърди, че видно от фактурата за

ремонт на увреденото МПС и калкулацията към нея, същият е бил с продължителност от около 53 часа, което при нормална продължителност на работния ден от 8ч. е малко повече от шест дни. С оглед изложеното оспорва размера на изплатеното обезщетение за наем на автомобил, тъй като липсва основание за предоставянето му за период по - дълъг от 7 дни, доколкото ремонтът на увреденото МПС е продължил малко повече от 6 дни. Ето защо моли за отхвърляне на исквете.

Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 168 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Разпоредбата на чл. 411 КЗ дава възможност на застрахователя по имуществена застраховка при пътнотранспортно произшествие да встъпи в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или на неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. По този иск ищецът следва да установи наличието на валидно сключен договор за имуществено З, в чийто срок на застрахователното покритие и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер до действителните вреди.

Не е спорно в настоящото производство, че ответникът е имал сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за “*****”, с рег. № ***** и извършеното прихващане от ответника към ищеца в размер на 4456,75 лева.

От представените по делото писмени доказателства, както и от заключението на допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира като пълно подробно, задълбочено и съответно на останалия доказателствен материал се установява следното:

На 16.08.2018 г. на ул. „Д.ГР.“ в близост до сградата на Министерство на земеделието и храните, водачът на лек автомобил “*****”, с рег. № ***** Л.М., предприел маневра за излизане от реда на паркираните автомобили, без да пропусне движещият се по същата улица лек автомобил „О.И.“ с рег. № ***** ,управляван от М. М., при което настъпило съприкосновение между двата автомобила.

Съдът намира, че е осъществен фактическият състав на непозволено увреждане /виновно и противоправно поведение на водача, в причинна връзка от което са произлезли вреди, като вината се предполага до доказване на противното – чл. 45, ал. 2 ЗЗД/. Водачът на МПС „*****”, с рег. № ***** Л.М. е осъществил противоправно поведение, като не е спазил правилото на

чл. 25, ал. 1 от ЗДВП, съгласно което водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Л.М. е имал задължението да пропусне движещия се покрай него лек автомобил „О.И.“ с рег. № *****. Същият не е съобразил поведението си с цитираната по-горе разпоредба, създал е опасност за движението, и е предизвикал ПТП.

На следващо място се установява, че от противоправното поведение на водача на МПС „*****“, с рег. № ***** Л.М. са настъпили имуществени вреди за ищеца. Повредени били, панта предна дясна врата долна, калник преден десен, панта предна дясна врата горна, вежда предна дясна, врата предна дясна.

От заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза се установява, че уврежданията по автомобила са в причинна връзка от настъпилото ПТП.

От представените от ищеца писмени доказателства, в частност Застрахователна полица за застраховка „Каско на МПС, се установява, че са спазени изискванията за действителност на застрахователния договор, със срок на покритие 06.03.2018–05.03.2019 г. Следователно възникналите в следствие на процесното ПТП от 16.08.2018 г. материални щети представляват осъществено застрахователно събитие в периода на застрахователното покритие, като за застрахователя е възникнало задължение да заплати застрахователно обезщетение за отстраняване на действителните вреди.

Видно от приложените към исковата молба Възлагателно писмо, Опис-протокол по щета, фактура, Приемо-предавателен протокол, Доклад по щета и Платежно нареждане щетите са отстранени от доверен сервиз, като размерът на действителните вреди е бил определен в размер на 4505,06 лева, която сума е изплатена от застрахователя по сметка на сервиза, извършил ремонта.

Застрахователното обезщетение съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към момента на настъпване на застрахователното събитие. От съществено значение е размерът на действително причинения вредоносен резултат, като е ирелевантно обстоятелството дали причинените вреди действително са били отстранени чрез тяхното отремонтване. Обезщетението също така не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от

същия вид и качество /чл. 400, ал. 1 от КЗ/, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка /чл. 400, ал. 2 от КЗ/. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

Делинквентът, съответно застрахователят на неговата отговорност, следва да заплати обезщетение, което да постави увредения в положение от преди реализирания деликт. Застрахователят на делинквента по застраховка „Гражданска отговорност“ не следва да отговаря за повече, отколкото е отговорен самият причинител на вредата. Видно от заключението по допуснатата съдебно автотехническа експертиза се установява, че за възстановяване на нанесените с настъпилото ПТП са необходими 3881,26 лева без ДДС или сумата от 4657,51 лева С ДДС. Доколкото обаче ищецът е изплатил сумата от 4505,06 лева то застрахователят по застраховка „гражданска отговорност“ следва да отговаря до размера на тази сума.

В исковата си молба ищецът не излага твърдения за други разходи свързани с процесното ПТП или заведената застрахователна преписка освен за възстановяване на увредения автомобил. Съгласно практиката на ВКС Съдът дължи произнасяне и защита само в рамките на заявеното искане и по начина, който е поискан от ищеца /в този смисъл РЕШЕНИЕ № 124 ОТ 06.07.2016 Г. ПО Т. Д. № 2057/2014 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС; ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 50348 ОТ 28.06.2023 Г. ПО Т. Д. № 1769/2022 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС и др./ При това положение доколкото не са изложени други обстоятелства освен твърденията за размера на нанесените върху автомобила вреди, съдът не дължи произнасяне по отношение на представените фактури за наем на автомобил и извозване на увредения автомобил, поради липсата на наведени твърдения в исковата молба.

Ето защо искът следва да бъде уважен за разликата над доброволно изплатената сума в размер на 4456,75 лева до изплатената сума за ремонт на автомобила в размер на 4505,06 лева или за сумата от 48,34 лева към тази сума следва да бъдат присъдени и ликвидационни разноски в размер на 15 лева. За останалата част до пълния претендиран размер от 723.31 лева искът следва да бъде отхвърлен.

По отношение на разноските.

При този изход на производството право на разноски има ответникът, който е претендирал разноски в размер на 300 лева за възнаграждение на юрисконсулт. На ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното:

РЕШИ:

ОСЪЖДА “Д.З.” АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С, бул. “КН.АЛ.Д.” № 68 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗД “Б.И.” АД, ЕИК *****, гр. С, бул.”Д.Б.” № 87, на основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата от 48,34 лева, представляваща неизплатеното застрахователно обезщетение изплатено въз основа на застрахователна преписка - щета № ***** и ликвидационни разноси в размер на 15 лева ведно със законната лихва върху претендираните суми от датата на завеждане на исквата молба – 29.03.2023г. до пълното изплащане на сумите, **КАТО**

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗД “Б.И.” АД, ЕИК *****, гр. С, бул.”Д.Б.” № 87, срещу “Д.З.” АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С, бул. “КН.АЛ.Д.” № 68 иск с правно основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважената част от 48,34 лева, до пълния претендиран размер от 723.31 лева /или за сумата от 674,97 лева/ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА ЗД “Б.И.” АД, ЕИК *****, гр. С, бул.”Д.Б.” № 87, **ДА ЗАПЛАТИ** на “Д.З.” АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С, бул. “КН.АЛ.Д.” № 68 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 100 лева, представляваща разноси за възнаграждение на юрисконсулт.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____